

РЕШЕНИЕ

№ 41676

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **8627** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 94, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК).
Образувано е по жалбата на А. П. Т. от [населено място], срещу Решение № РС-806-24-062/30.06.2025 година на Комисията за противодействие на корупцията.

Жалбоподателката твърди, че решението е нищожно като постановено от некомпетентен орган. Твърди, че не са спазени изискванията за формиране на комисията, поради което съставът, постановил оспорения акт е незаконен. Твърди, че решението е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като не са установени относимите факти и не е мотивирано. Твърди, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон, тъй като договорът с „7АРТ“ АД не е сключен в неин частен интерес и за нея не е налице облага от сключването му. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по същество. В писмено становище от 05.12.2025 година излага подробните си съображения за основателност на жалбата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че оспореното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на административнопроцесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да

отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от 20.11.2025 година излага подробните си съображения за неоснователност на оспорването.

Съдът след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № РС-806-24-062/30.06.2025 година Комисията за противодействие на корупцията е установила конфликт на интереси във връзка с Договор с рег. № Х-00354/28.05.2024 година; наложила е на жалбоподателката глоба в размер на 5 000 лева и е отнела в полза на държавата сумата от 476,40 лева, представляваща нетното дневно възнаграждение за 28.05.2024 година. За да постанови този резултат органът е приел, че на 28.05.2024 година жалбоподателката, в качеството си на Изпълнителен директор на „Национален дворец на културата – Конгресен център София“ ЕАД (НДК) е сключила Договор № Х-00354 с „7АРТ“ АД, представлявано от Д. Б. Д.. Приел е, че договорът е сключен между свързани лица по смисъла на § 1, т. 9, б. „а“ от Допълнителните разпоредби на ЗПК и при наличието на икономически или политически зависимости по смисъла на § 1, т. 9, б. „б“ от Допълнителните разпоредби на ЗПК, тъй като Д. Б. Д. е син на А. П. Т., член е на Съвета на директорите на дружеството и притежава 27,34 % от капитала му. Приел е, че жалбоподателката е нарушила чл. 76, изр. 2 от ЗПК.

Решението е връчено на жалбоподателя на 23.07.2025 година, поради което подадената на 06.08.2025 година е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 94, ал. 1 от ЗКП. Жалбата е подадена от адресата на акта.

Административното производство е започнало с Решение № КИ-КИ-402/25.11.2024 година на Комисия за противодействие на корупцията, въз основа на Сигнал от 07.01.2025 година.

С Решение от 17.02.2025 година срокът за разследване е продължен с 30 дни – до 27.03.2025 година.

Жалбоподателката е уведомена за започналото производство на 27.03.2025 година, видно от протокол от същата дата (л.135 от делото). Същата се е запознала с административната преписка на 01.04.2025 година (л.144 от делото). Изслушана е на 07.04.2025 година, видно от Протокол № 92 (л.148-152).

Решението е издадено от компетентен орган, арг. чл. 94, ал. 1 от ЗПК.

Съобразно разпоредбата на § 7, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗПК Народното събрание избира членовете на Комисията за противодействие на корупцията в тримесечен срок от влизането в сила на закона. Този срок е изтекъл на 06.01.2024 година. Безспорно е, че в определения от закона срок и към датата на издаване на спорния административен акт, съставът на Комисия за противодействие на корупцията, състоящ се от трима членове, не е бил избран по реда и при условията, установени в закона. Съобразно разпоредбата на § 7, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗПК до избирането на състав на Комисия за противодействие на корупцията, заварените при влизането в сила на закона членове на КПКОНПИ изпълняват функциите на членове на съответните комисии (КПК и КОНПИ), като след избора на нови членове продължават мандата си като членове на КОНПИ.

Актът е постановен в предвидената от закона писмена форма и съдържа реквизитите чл. 92, ал. 2

от ЗПК. Съдържа ясни мотиви и разпоредителна част.

Между страните не се спори по фактите.

Безспорно е, че жалбоподателката заема длъжността Изпълнителен директор на „Национален дворец на културата – Конгресен център София“ ЕАД и е лице, заемащо публични длъжности по чл. 6, т. 51 от ЗПК, тъй като е представител на държавата в органи на управление на търговско дружество с държавно участие в капитала.

Безспорно е, че същата е била член на Съвета на директорите и представляваща на „7АРТ“ АД до 05.02.2024 година.

Безспорно е, че Д. Б. Д. е син на жалбоподателката. Същият е представител на „7АРТ“ АД и член на Съвета на директорите на дружеството, считано от 05.02.2024 година.

Безспорно е, че на 28.05.2024 година между „Национален дворец на културата – Конгресен център София“ ЕАД, представлявано от жалбоподателката - Изпълнителен директор и „АРТ“ АД, представлявано от Д. Б. Д. е сключен Договор № Х-00354 с предмет предоставяне на зала № 2 „А.“ за подготовка, реализация и заснемане на спектакъл „Галерия С.“ на 09.06.2024 година от 08.00 часа до 22.00 часа за сумата от 2 070 лева.

Легално определение на понятието „Свързани лица“ е дадено в § 1, т. 1, б. „а“ от Допълнителните разпоредби на ЗПК и това са съпрузите или лицата, които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала, роднините по права линия, по сребрена линия – до четвърта степен включително, и по сватовство – до втора степен включително; за целите на производството по установяване на незаконно придобитото имущество за свързано лице се счита и бивш съпруг, бракът с когото е прекратен до 5 години преди началото на проверката на Комисията.

Лице, заемащо публична длъжност, няма право да сключва договори в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба, arg. чл. 76 от ЗПК.

За съставомерността на деянието по ЗПК е достатъчно да е налице формално нарушение на императивната законова разпоредба, водещо до съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности. В конкретния случай това означава, че е напълно достатъчно установеното, че жалбоподателката е майка на представляващия дружеството, с което е сключен договора и не е необходимо да бъде доказан настъпил вредоносен резултат.

С оглед избягването на съмнения, че лицата, заемащи публични длъжности, осъществяват правомощията си на база на лични и роднински отношения и контакти, а не на база законоустановени критерии е въведена забрана лице, заемащо публична длъжност да участва да сключва договори в частен интерес.

Съобразно доказателствата по делото, поведението на Т. правилно е квалифицирано от КПК като наличие на частен интерес, изразяващ се в получаване на облага в полза на „свързано лице“, под формата на предоставяне на имот, макар и възмездно. Според забраната на чл. 76 от ЗПК, Т. не е имала право да участва в процеса на сключване на договора с дружеството, представлявано от сина си (независимо от формата на това участие и конкретния принос за постигане на крайния

резултат).

Извън предмета на административното, а и на съдебното производство е да се установява дали лицето, заемащо публична служба реално е повлияло в интерес на свой роднина. Целта на закона е да не се допускат фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение, ведомство и т.н., но преди всичко - да не се компрометира доверието в обективността, безпристрастността и прозрачността при осъществяване на публична длъжност. Което ще рече - доверието в цялата държавност. Следва да се отбележи, че когато това доверие е компрометирано, без никакво значение е дали дадено лице притежава съответните професионални качества, респ. дали реално отговаря на изискванията за сключване на договора.

Върховният административен съд многократно се е произнасял, че дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно и укоримо и като такова не следва да бъде допускано. В този смисъл са Решение № 2349/19.02.2013 година, постановено по к.адм.дело № 11346/2012 година, Решение № 2513/21.02.2013 година, постановено по к.адм.дело № 12061/2012 година и много други.

В този смисъл конфликтът на интереси като административно нарушение има формален характер. Достатъчно е частният интерес да съществува като възможност.

Съдът намира, че при постановяване на решението си органът правилно е приложил материалния закон.

С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата срещу обжалваното решение следва да се отхвърли.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

С оглед на горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. П. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] срещу Решение № РС-806-24-062/30.06.2025 година на Комисия за противодействие на корупцията.

ОСЪЖДА А. П. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Комисия за противодействие на корупцията сумата 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ :